

*Per Toni Giménez***Espectacles
infantils**

En els darrers mesos,
he viscut de prop uns
quants espectacles in-

fantils que podem trobar arreu de casa nostra. Alguns d'ells fan sortir persones "voluntàries" a dalt de l'escenari i he constatat, malauradament, una vegada més, que la majoria tendeixen a ridiculitzar la persona que hi puja: fer mofa del nom, de la professió, de com vesteixen o del lloc de procedència bo i utilitzant un llenguatge barroer, fent broma fàcil i adreçant-se al públic, la majoria infantil, d'una manera gens educativa. Com que no tenen feina actuant per al públic adult, tiren del públic infantil. Per què aquesta necessitat de fer riure el públic a costa d'una persona o d'un infant? En un d'aquests espectacles un mag li va preguntar a un adult voluntari que havia sortit, quina era la seva professió i després de contestar-li que treballava a Correus, el mag li va dir: "Bueno... con los funcionarios hemos topao". Això és l'únic que se li va acudir d'insinuar-li? En un altre espectacle, li van dir a una nena que es deia Anna que tenia sort de què no li haguessin posat el nom en masculí. Tot sembla fet del mateix patró, adreçant-se als infants com si fossin els col·legues del bar. Ens hauríem d'aixecar i marxar quan veiem o escoltem coses com aquestes. Quin dret tenen d'adreçar-se així als infants? El que em sap més greu és que no tan sols el públic no s'aixeca i se'n va, sinó que encara els riu la gracietta i a l'endemà te'ls tornes a trobar a la festa major del poble del costat. Us ben asseguro que per a actuar per a infants, no tan sols els obligaria a passar per una formació psicopedagògica obligada, sinó que els exigiria el compliment d'un codi deontològic estricte.